

Un es atkal esmu Portugālē!

Man jau bija sajūta, ka šeit atgriezīšos vēlreiz. Un tā mani nepievīla!

Kad nolaidāmies *Faro*, saule mūs nelutināja, bet temperatūras starpība, salīdzinājumā ar Latviju, bija manāma. Sāļais okeāna gaiss, stiprais vējš, nabadzīgā augsne, flora un nedaudz apvītušas palmas – tās mūs pārsteidza, jo te taču valda sausums un karstums! Ar nelielu pozitīvu uztraukumu, gaidījām priekšnieku, jo mums bija sarunāts, ka viņš mūs aizvedīs uz mūsu jaunajām mājām. Tā kā tas bija rīts, kā par pārsteigumu, mēs draudzīgi ar jauno prakses vadītāju devāmies pie okeāna uz kafejnīcu iedzert kafiju un atpūsties pēc tālā ceļa.

Skats uz okeānu, kalniem pavērās no mūsu dzīvokļa terases un guļamistabām – tas viss bija iedvesmojoši, it īpaši mūs sajūsmināja okeāna ūdens svārstības paisuma un bēguma iedarbībā. No sākuma mums bija dažas saimnieciskas ķibeles saistībā ar dzīvokli, nebija elektrības, gāzes un siltā ūdens, jo kā zināms Portugālē neviens nesteidzas, un dzīvokļa saimniece, nebija mūs gaidījusi ierodamies tik agri. Lai to kompensētu, prakses vadītājs mūs aizveda uz tradicionālo Portugāļu restorānu *taberna*, baudīt Algarves gardākās zivis, kā arī pēc tam uzaicināja vakariņās uz mājām. Atvērtība, vēlme iepazīt vienu otru, lai vēlāk labāk sastrādātos, savstarpēja ziņkārība par gaumi un lietām, kas patīk un interesē, radīja patīkamu gaisotni ne tikai ārpus ofisa telpām, bet arī strādājot pie projektiem.

LOff, Landscape Office, Algarves sirdī *Faro*, uzņēma mūs šos *ERASMUS* prakses sešus mēnešus. Neliels, ar

baltām sienām, krēsliem un galdiem, ar grāmatplauktiem, tāds bija mūsu ofiss. Par laimi, tas bija vēss, un tā bija vienīgā vieta, kur atvēsināties, jo ārā bija nežēlīgs karstums, kas sasniedza 40 grādu temperatūru. Ar skatu uz ieeju bija mūsu darba galds, katrs otrs garāmgājējs mūs uzjautrināja, jo mēs viņus redzējām, bet viņi, spoguļojoties lielajās, stiklotajās ofisa durvīs - nē, katrs, kas ienāca ofisā, vērsās uzreiz pie mums. Bet ar mūsu portugāļu valodas zināšanām, mēs īsti nesapratām, ko viņi teica, bet laipni pasveicinot, nosūtījām doties pie priekšnieka vai pie otras darba kolēģes galda.

Ierodoties *Faro*, mēs uzreiz saskārāmies, iepazīnām un novērtējām Algarves (Dienvidu Portugāles) galvenās ainavas vērtības, bet kad nokļuvām darbavietā – mēs iepazīnām ofisa darbības veidu, kārtību, darba metodes, kas tiek izmantotas jau vairākus gadus.

Kā galvenie trīs uzdevumi ārpus darba laika, mums tika uzdoti:

- skicēt un zīmēt,
- veidot savu iknedēļas dienasgrāmatu ar spilgtāko nedēļas iespaidu fotogrāfijām, vai zīmējuma un apraksta veidā,
- lasīt pasaulslavenu un profesionālu ainavu arhitektu publikācijas, izvērtēt teksta galvenās domas, kritiski atspoguļot savu viedokli, sagatavot īsu prezentāciju un debatēt.

Manuprāt, tā mēs iemācījāties skatīties uz lietām, ko ikdienā nepamanām, lietām, kuras ir vērts novērtēt un kritizēt, un vienmēr izteikt savu viedokli dažādās situācijās.

Mūsu galvenie uzdevumi ofisā bija projektēt, izmantojot *AutoCad, Sketchup, Illustrator* programmas. Tādā veidā mēs veicām dažādus projektus, sākot no maziem privātiem dārziem un terasēm, viesnīcu teritorijām, līdz pat pilsētas galvenās ielas projektēšanai, iekļaujot tajā smalki izstrādātas detaļas un konstrukcijas, visa projekta attīstības plānus un vizualizācijas. Mēs piedalījāties starptautiskos ainavu arhitektūras konkursos Spānijā un Latvijā, studējām

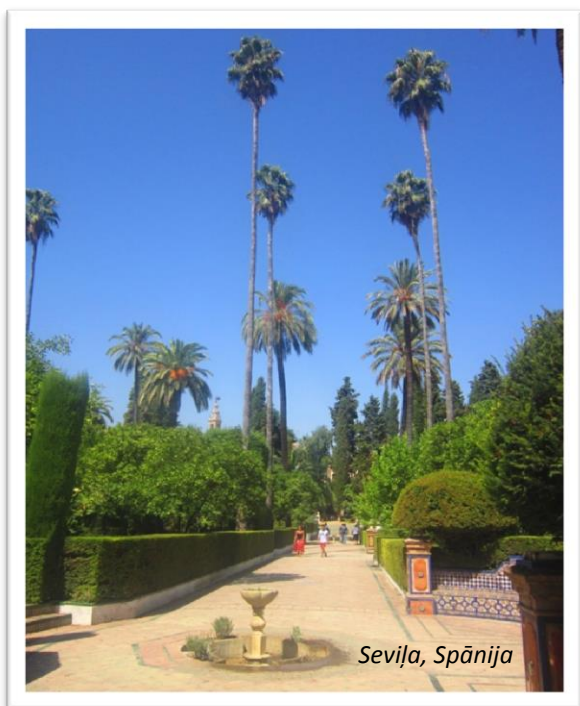

Nīderlandes, Spānijas, Itālijas un Portugāles lauksaimniecības attīstību, tās vēsturi, kā arī iepazīnām vides novērtējuma struktūru.

Brīvajā laikā, bieži vien ar ofisa direktoru, mēs devāmies ārpus *Faro*, lai iepazītu Algarves īpatnības, ainavas raksturīpašības, klintis, to veidotās pludmales, uz kurām devāmies arī ar prāmi, pilsētām pie okeāna un mazām villām kalnos. Nekad mūžā neesmu vasaras laikā, kas man ilga 6 mēnešus, bijusi tik daudzās pludmalēs, un katra no tām ir

bijusi savādāka. Vienā viļņi bija mierīgāki, smiltis ne tik raupjas un cilvēku bija vairāk nekā vietu, kur nolikt savas mantas, otrā – viļņos varēja sērfot un tikt izskalotam, trešajā – nebija gandrīz neviena cilvēka, un varēja baudīt mieru. Lieki piebilst, ka nebija nevienas dienas bez saules, tikai dažas no tām bija apmākušās, un tā arī lietu Dienvidportugālē neredzējām, jo tas sākās uzreiz nākamajā dienā pēc mūsu aizbraukšanas.

Mums neizpalika arī došanās cauri Lisabonai un Porto uz *Erasmus* studiju laikā *Alto Douro* un *Tras-os-Montes* universitāti *Vila Real* pilsētā, kur apciemojām jauniegūtos draugus. Vislielākie piedzīvojumi, kas noteikti paliks atmiņā, bija došanās ārpus Portugāles robežām. Mēs bijām pārsteidzošajā, kulturāli bagātajā Spānijā, kur vasaras vidū bija vēl lielāks karstums kā Portugālē, un tas skaistums, sajūtas, pēc kurām sekoja neziņa, uz kuru pusi īsti doties, ko apskatīt pirmo, bija nepārspējamas.

Saullēkts un pēc tam arī saulriets Seviljā, tās vēsturiskās katedrāles, metro, neskaitāmie skvēri un parki, kā arī ļoti sportiski cilvēki – esot tur, tajā atmosfērā, viss likās sirreāli. Šo ceļojumu, mēs arī apvienojām ar klinšainā Gibraltāra apskati, kur mūsu mērķis bija šķērsot Spānijas un Gibraltāra robežu kājām, apskatīt, kā angļi dzīvo šajā nelielajā zemē, ko viņi mēģina atkarot no jūras, un apskatīt vienīgos savvaļas mērķkaļus Eiropā.

Tālāk mūsu ieplānotais maršruts veda uz Āfriku. Rezervējām prāmi un devāmies uz Maroku, uz nelielu pilsētiņu Tangeru, kas mūs pārsteidza ar savām īpatnībām. Kultūršoks – neatlaidīgi uzbāzīgi vietējie iedzīvotāji ar vēlmi palīdzēt orientēties, uz ielām guļošas sievietes, kamieļiem līdzīgi radījumi neapbūvētajās pilsētas teritorijās, saspiestais gaiss, vēl šaurākas ieliņas kā Portugālē, netīrība un kaulēšanās...

Pēdējais tālais ceļojums mums bija uz Kanāriju salām, uz Tenerifi, tas bija vissatraucošākais, jo bija spontāns, un viss notika ļoti ātri, apskatījām ļoti daudz īsā laikā – gan salas ziemeļus, gan dienvidus, kur valdīja atpūta, kūrorts, nebeidzams pozitīvisms, kā arī bijām salas centrā, atrodoties pasaulē trešā lielākā vulkāna Teides pakājē. Lai gan tur valdīja neliels aukstums, tālo skatu baudīšanu un staigāšanu pa vulkāniskajiem akmeņiem tas netraucēja.

Šis man jau bija otrais *Erasmus* piedzīvojums Portugālē. Lai gan tā ir viena zeme, ar vienu valodu un kultūru, tā visnotaļ pārsteidza ar savu ainavu atšķirību tās Ziemeļu un Dienvidu daļā. Man paveicās izbaudīt abas, ko iesaku arī jums!

*Rūta Turlaja, LIF 5. kurss
2013./2014. studiju gads*